

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 17. oktober 2007
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2007-792-0413
Dok.: LOJ41067

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 453, som Folketingets Retsudvalg (Alm. del) har stillet til justitsministeren den 18. september 2007.

Carina Christensen
fg. justitsminister

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 453 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes fremsende Højesterets kendelse af 18/8-06 om prøveløsladelse og oplyse, hvilke initiativer Kriminalforsorgen har taget/vil tage for at sikre, at alle der arbejder med prøveløsladelse i Kriminalforsorgen får kendskab til Højesterets afgørelse om, at der kan ske prøveløsladelse efter 2/3-tid, selvom den pågældende ikke har været igennem et udslusningsforløb.”

Svar:

Højesterets kendelse af 18. august 2006 om prøveløsladelse i en konkret sag vedlægges i anonymiseret form.

Det synes i spørgsmålet forudsat, at der findes en generel regel eller en ufravigelig praksis om, at der ikke kan ske prøveløsladelse efter udståelse af to tredjedele af straffen, hvis den indsatte ikke har tilladelse til uledsaget udgang og dermed har været igennem et udslusningsforløb.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at der ikke findes en sådan generel regel eller ufravigelig praksis. Det er således ikke korrekt, at der i den konkrete sag ved afgørelsen om afslag på prøveløsladelse efter udståelse af to tredjedele af straffen kun blev lagt vægt på, at den pågældende ikke havde afviklet uledsaget udgang, idet der også blev lagt vægt på andre konkrete omstændigheder i sagen. Der blev således også lagt vægt på kriminalitetens art, og at den pågældende efter sin seneste prøveløsladelse begik ny ligartet personfarlig kriminalitet i prøvetiden. Det var hele dette grundlag, som Højesteret tog stilling til i sagen.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har endvidere oplyst, at direktoratet ved modtagelsen af Højesterets kendelse overvejede, hvorvidt kendelsen burde sendes til Kriminalforsorgens institutioner til orientering om praksis. Direktoratet fandt imidlertid ikke grundlag herfor, idet direktoratet vurderede, at der var tale om en kendelse, der var begrundet i sagens meget konkrete omstændigheder. Direktoratet finder på denne baggrund fortsat ikke, at der er grundlag for at orientere Kriminalforsorgens institutioner om kendelsen.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har endvidere oplyst, at de sagsbehandlere, som beskæftiger sig med konkrete prøveløsladelsessager i direktoratet, er bekendt med kendelsen, og at en kopi af kendelsen i over-

ensstemmelse med sædvanlig praksis er sendt til det fængsel, hvor den indsatte var placeret.